

Oğlan ve Şarkı Söyleyen Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Őarkı Söyleyen Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, evlerin birbirine yakın durduđu ve ağaların fısıldaşarak sırlar paylaştığı sakin bir sokakta yaşıyordu. Boynunda bir ipe asılı küçük gümüş bir düdüğü vardı ama neredeyse hiç çalmazdı. Leo utangaçtı ve arkadaş edinmek ona uzun bir ağaca tırmanmak kadar zor geliyordu. Çoğu gün arka bahçesinde tek başına oynar, kuşları dinler ve müziğı paylaşacak birini hayal ederdi.

Güneşli bir öğleden sonra, krem beyazı tüylü, kulaklarından biri gri biri turuncu tüylü kabarık bir kedi Leo'nun bahçesine süzüldü. Boynunda, yürürken hafifçe çınlayan küçük pirinç bir çingiraklı yumuşak mavi kurdele bir tasma vardı. Kedi Leo'nun yanına oturdu ve mırıldandı. Ama bu sıradan bir mırıltı değildi. Yumuşak bir şarkı gibi yükselip alçalıyordu ve başının üzerinde küçük altın rengi nota işaretleri parılıyordu.

Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Mırıltın müzik!" diye fısıldadı. Kedi parlak yeşil gözlerini kırıştırdı ve daha yüksek sesle mırıldandı. Havada tatlı ve berrak bir melodi süzüldü. Leo gümüş düdüğünü kaptı ve yumuşak bir nota çaldı. Kedi başını yana eğdi, sonra bir armoni mırıldandı. Güneş iyice alçalana kadar birlikte çaldılar. Leo ona Melodi adını verdi ve uzun zamandır ilk kez kendini yalnız hissetmedi.

Her gün okuldan sonra Leo ve Melodi arka bahçede buluşuyordu. Leo düdüğünü çalıyor, Melodi de havada dans eden bir mırıltıyla ona karşılık veriyordu. Altın notalar küçük yıldızlar gibi parlıyordu. Güneş ışığı, su birikintileri ve ay hakkında şarkılar uyduruyorlardı. Leo hiç olmadığı kadar çok gülüyordu. Melodi'nin kabarık kuyruğu sevinçle kıvrılıyor, küçük çingırağı müziğe eşlik ediyordu.

Bir sabah, mor hırkalı ve yuvarlak gözlüklü komşu Bayan Alvarez çitin üzerinden baktı. Çiçekli önlüğüyle bahçeyle uğraşıyordu. "Ne güzel bir müzik!" dedi, sıcak gülümsemesi yüzüne yayıldı. Leo kızardı ve melodileri Melodi'nin mırıltısının yaptığını anlattı. Bayan Alvarez ellerini cıırttı. "Bu çok özel bir şey. Bütün mahalle bunu duymalı!"

Leo'nun içini bir endişe kapladı. Ya insanlar Melodi'nin müziğini sevmezlerse? Ya gülerlerse? Melodi onun tedirginliğini sezdi ve bacağına sürtünerek usulca mırıldandı. "Sorun değil," dedi Leo, kendine Melodi'den çok. "Belki paylaşmak iyi bir şeydir." Bayan Alvarez başını salladı. "Sana yardım ederim. Bir mahalle müzik gecesi düzenleyebiliriz!" Leo'nun kalbi hızlı çarptı ama gülümsedi ve kabul etti.

Ertesi gün Leo en iyi arkadaşı Sam'e plandan bahsetti. Sam yeşil bir kapüşonlu giymiş, boynuna kulaklık takmıştı. "Müzik gecesi mi? Harika!" diye sevindi Sam, aralıklı dişleriyle kocaman gülümseyerek. "Sahneyi ben kurarım!" Birkaç ahşap kasa ve bir çekiç kaptı. Leo ve Melodi şarkılarını çalıştılar. Melodi'nin mırıltısı daha güçlü ve daha kendinden emin oldu, altın notalar her zamankinden daha parlak parıldadı.

Sam mahalle parkında küçük bir sahne kurdu, Bayan Alvarez kurabiyeler pişirdi ve kâğıt fenerler astı. Leo, Melodi'nin resmini koyduğu afişler yapıp üzerine "Şarkı söyleyen kediyi dinlemeye gelin!" yazdı. Kapıları çalıp herkesi davet ettiler. Komşular gülümseyip geleceklerine söz verdiler. Melodi telaşlı hazırlıkları izledi, yeşil gözleri kocamandı. Daha önce hiç bu kadar ilgi odağı olmamıştı ve kuyruğu endişeyle kıpırdıyordu.

Konser gecesi park fener ışıklarıyla parladı. İnsanlar battaniyeler ve katlanır sandalyelerle geldiler. Leo'nun elleri titriyordu ama Sam ona başparmağıyla işaret verdi ve Bayan Alvarez ön sıradan el salladı. Leo derin bir nefes aldı ve Melodi'yi sahneye çıkardı. Melodi kalabalığa baktı ve küçük, titrek bir mırıltı çıkardı. Altın notalar bir an parıldadı, sonra söndü. Melodi'nin kulakları düştü.

Leo yanına diz çöktü. "Sorun değil Melodi. Bu işte birlikteyiz," diye fısıldadı. Gümüş düdüğüyle yumuşak bir ezgi çalmaya başladı. Melodi dinledi ve içindeki bir şey gevşedi. Yavaşça mırıltısı ona katıldı, kalabalığın üzerinde süzülen bir melodi ördü. Altın notalar ateş böcekleri gibi parıldadı. İnsanlar şaşkınlıkla nefes aldı, sonra el çırpıp sallandılar. En çok Sam dans etti, kulaklıkları zıplıyordu.

Melodi'nin özgüveni her notayla arttı. Dostluk üzerine bir şarkı mırıldandı ve kalabalık ona eşlik ederek el çırttı. Leo düdüğünü çalarken utangaçlığı eriyip gitti. Bir takımdılar ve müzik büyülüydü. İnsanlar tezahürat yapıp dans ettiler ve Melodi'nin birbirinden farklı kulakları dikleşti. Eşsiz yeteneğinin saklanacak değil, kutlanacak bir şey olduğunu fark etti. Mahalle hiç bu kadar yakın hissetmemişti.

Konserden sonra insanlar teşekkür etmek için etraflarını sardı. "Bu harikaydı!" dedi bir komşu. "Bunu her ay yapmalıyız!" Bayan Alvarez ısıltılı gülümsedi. "Melodi, hepimizi bir araya getirdin." Melodi mutlu küçük bir ezgi mırıldandı. Leo arkadaşlarına gülümsedi. "Müzik paylaşınca daha güzel," dedi. Sam başını salladı. "Ve en güzel kısmı arkadaşlar." Altın notalar küçük yıldızlar gibi yukarı süzüldü.

O geceden sonra Leo artık tek başına oynayan utangaç oğlan değildi. Melodi de mırıltısını saklayan bir kedi değildi. Her gün müzik yapıyorlardı ve bazen bütün mahalle onlara katılıyordu. Altın notalar tanıdık bir manzara oldu ve Melodi'nin çingırağı nereye gitse neşeyle çınliyordu. Leo, düdüğünün ve cesaretinin insanları bir araya getirebileceğini öğrendi; Melodi ise eşsiz yeteneğinin takdiri hak ettiğini öğrendi.

Bayan Alvarez sık sık arka bahçe konserlerine kurabiye getiriyordu ve Sam her zaman en çok dans ediyordu. Mahalle, bir oğlan ve şarkı söyleyen bir kedi sayesinde kocaman bir aile gibi hissediyordu. Leo, Melodi'ye baktı ve gülümsedi. "Başardık," dedi. Melodi "teşekkür ederim" gibi gelen bir melodi mırıldandı. Ve altın notalar güneş ışığında parıldadı; dostluğun ve müziğin her yeri ev gibi hissettirebileceğinin bir hatırlatıcısıydı.

Leo, armağanlarını paylaşmanın başkalarına neşe getirebileceğini öğrendi. Melodi, farklı olmanın kutlanmaya değer bir armağan olduğunu öğrendi. Her gün müzik yaptılar ve mahalle bir daha hiç sessiz olmadı. Altın notalar üzerlerinde parıldadı ve Leo'nun gümüş düdüğü güneşte ışıldadı. Bir daha asla yalnız kalmayacağını biliyordu, çünkü bir en iyi arkadaşı ve birlikte şarkı söylemeyi seven kocaman bir mahallesi vardı.

Ve böylece, oğlan ve şarkı söyleyen kedi mutlu mesut yaşadılar; müzik yapıp gülümsemeler paylaştılar. Hikâyeleri sokaktan sokağa yayıldı ve herkese nezaket ile cesaretin yalnız bir günü neşeli bir şarkıya dönüştürebileceğini hatırlattı.